

Forslag til bedre regulering - EU

Reguleringsmoratorium	Der er behov for et reguleringsmoratorium med henblik på, at DG FISMA og de øvrige generaldirektorater systematisk gennemgår al gældende regulering. Målet er at fjerne overflødig regulering ved at kodificere og konsolidere reguleringen sektor for sektor og i den forbindelse simplificere og fjerne dobbeltregulering og uoverensstemmelser.
Fasthold EU's reduktionsmål	EU-Kommissionens formand Ursula von der Leyen's løfte fra marts 2023 om en reduktion af rapporteringskravene med 25 pct. skal have absolut topprioritet i de kommende år; 25 pct. bør være udgangspunktet og for SMVere minimum 35 pct. Alle generaldirektorater skal forpligtes til leve op til målet inden for en nærmere fastsat frist. Initiativet bør også omfatte de rapporteringskrav, der følger af niveau 2-reguleringen, og skal sikre, at virksomheder ikke er forpligtet til dobbelt indberetning eller unødvendigt overlap i forskellige indberetninger.
One in One out	One in One out-princippet bør tages i betragtning, når der udarbejdes nye forslag.
Juster Europa-Kommissionens interne strukturer	Gentænk og juster EU-Kommissionens interne strukturer for at forhindre uoverensstemmelser og overlap mellem horisontal og sektorspecifik lovgivning – lav en matrixbaseret tilgang i stedet for at arbejde i siloer.
Grundighed frem for hastighed i forhandlingerne	Forhandlingerne i Rådet og Europa-Parlamentet bør ikke forhastes, og der bør foretages en tilbundsgående analyse for at sikre, at al ny lovgivning er egnet til formålet fra starten. De lovgivningsmæssige rammer bør holdes så stabile som muligt, så man undgår hurtige og midlertidige løsninger.

Mindre niveau 2 og 3 regulering	Antallet af delegationer til niveau 2- (delegerede/gennemførelsesretsakter/RTS/ITS) og niveau 3-regulering (retningslinjer m.v.) skal begrænses. De må ikke erstatte beslutninger, der skal træffes på politisk niveau i basisretsakten (niveau 1). I det omfang, der delegeres kompetence til EU-Kommissionen og de europæiske tilsynsmyndigheder (ESAerne), skal delegationens formål, indhold og omfang klart afgrænses.
Better Regulation-principperne skal gælde for de europæiske agenturer	De tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESAerne), herunder EIOPA, som også har et lovgivningsben, bør ligesom EU-Kommissionen overholde Better Regulation-principperne. De nationale tilsynsmyndigheder spiller en afgørende rolle i forhold til regulering af finansielle tjenesteydelser. Det er problematisk, fordi ikke alle beslutninger i EIOPA er underlagt en politisk beslutningsproces, og de forberedende foranstaltninger på arbejdsgruppeniveau er ikke tilstrækkeligt gennemsigtige. Der skal være større gennemsigtighed og mere dialog med de nationale tilsynsmyndigheder i de tidlige faser af udarbejdelsen af niveau 2- (delegerede/gennemførelsesretsakter/RTS/ITS) og niveau 3-reguleringen (retningslinjer m.v.).
Bedre og flere konsekvensanalyser	Der skal foretages konsekvensanalyser af høj kvalitet af alle EU-initiativer, herunder af niveau 2 reguleringen (delegerede/gennemførelsesretsakter/RTS/ITS), og ikke kun, som det er tilfældet i dag, af initiativer, der forventes at have væsentlige økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser. I 2023 var kun 3 ud af i alt 711 delegerede/gennemførelsesretsakter ledsaget af en konsekvensanalyse. I ekstraordinære hastetilfælde kan forslaget fremsættes uden en konsekvensanalyse, men der bør hurtigst muligt laves en fuldstændig analyse, som kan indgå i lovgivningsprocessen. Væsentlige ændringer af EU-Kommissionens forslag under trilog-forhandlingerne bør følges op af en ajourført konsekvensanalyse af det samlede kompromis.
Konkurrenceevnetjek	Alle nye forslag skal underkastes et "konkurrenceevnetjek" for at sikre, at alle forventede konsekvenser i forhold til omkostnings- og priskonkurrenceevnen, den internationale konkurrenceevne og innovationskapaciteten integreres i konsekvensanalyserne. Det bør suppleres med en vurdering af de kumulative virkninger af forskellige politiske tiltag for at sikre, at det samlede byrdeniveau ikke stiger unødigt.
Længere høringsfrister	Høring af interessenter er et væsentligt element i udarbejdelsen af regulering af høj kvalitet. Alle relevante interessenter skal derfor have tilstrækkelig tid til at svare på offentlige EU-høringer. Perioden på fire til tolv uger for høringer om EU-lovgivning bør forlænges.

Længere implementeringsfrister	Korte gennemførelsesfrister bør undgås. Niveau 2- (delegerede/gennemførelsesretsakter/RTS/ITS) og niveau 3-regulering (retningslinjer etc.) offentliggøres ofte kort tid før eller i visse tilfælde efter implementeringsfristen for basisretsakten (niveau 1). Det gør det usikkert og meget vanskeligt for virksomhederne at forberede sig og medfører ofte store, yderligere administrative omkostninger. Branchen har, som udgangspunkt, brug for 18 måneder og aldrig mindre end 12 måneder fra offentliggørelsen i EU-Tidende af alle lovgivningsinitiativer på niveau 1 og 2 til at implementerer de nødvendige ændringer. Da niveau 3 reguleringen er afgørende for en korrekt implementering af lovgivningskomplekset, bør samme tidsfrister gælde for den type regulering. Det vil sikre, at selskaberne kan implementere reguleringen på en sammenhængende og veltilrettelagt måde med færre administrative byrder.
Stabile lovgivningsmæssige rammer	Revisionsklausuler i retsakterne indeholder ofte for korte frister. Revisionen bør først foretages, når virkningerne af den gældende regulering er blevet grundigt analyseret. Revisionsklausulerne bør være på mindst 5 år efter den fulde gennemførelse af retsakten i alle medlemslande.
Compliance byrder forbundet med sprogbARRIERER	I perioden 2019-2024 har Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) offentliggjort 55 stk. niveau 3- regulering (vejledninger, udtalelser og tilsynserklæringer); i alt 912 sider. Dertil kommer 2000 Q&A's, der skal hjælpe de nationale tilsynsmyndigheder og selskaberne med at anvende reguleringen korrekt. Niveau 3 regulering og Q&A's offentliggøres kun på engelsk, hvilket medfører yderligere compliancebyrder og omkostninger for selskaberne. Vi foreslår, at EIOPA gør niveau 3 regulering og Q&A's tilgængelig på alle officielle sprog.
Sammenhæng og konsistens i reguleringen	For at sikre sammenhæng og konsistens og undgå overlap på tværs af EU-lovgivningen bør den kumulative indvirkning på selskaberne af foreslåede og eksisterende regler vurderes og lovgivningen bør ikke udvikles i siloer. Byrden med at fortolke og anvende de forskellige retsakter korrekt væltes over på selskaberne og er til skade for deres konkurrenceevne – og i sidste ende for forbrugerne.
Risikobaserede tilgang til regulering	Den risikobaserede tilgang til regulering skal fastholdes.

Forbrugertests	Der skal laves grundige forbrugertests af såvel nye som af eksisterede informationskrav for at sikre, at informationerne matcher forbrugernes behov. Der er ikke behov for mere, men enklere og letforståelig forbrugerinformation.
Fokus på digitale løsninger	For at lette byrderne for virksomhederne skal EU have fokus på digitale løsninger (fx digital by default) og på at automatisere en række administrative processer.
Øget fokus på subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet	Den voldsomme stigning i reguleringsmængden over de senere år kan bl.a. tilskrives, at de nationale parlamenter er meget tilbageholdende med at udfordre EU-Kommissionen på subsidiaritetsprincippet, som sætter grænserne for Kommissionens initiativret. Det samme gør sig gældende for proportionalitetsprincippet. Både Kommissionen og Folketinget bør fremadrettet have øget fokus på, at de traktatfæstede principper respekteres.
EU-lovgivningen skal tage højde for kollektive ordninger	Solvens II, POG mv. indebærer en lang række forbrugerbeskyttelsestiltag, som sigter på den individuelle forbruger, og ikke tager højde for kollektive ordninger, hvor forbrugerbeskyttelsen varetages kollektivt. Der bør være en særlig light-version af EU-reglerne for kollektive ordninger.
Gør brug af mulighed for trinvis implementering	I forhold til bæredygtighedsregulering og i forhold til andre områder, hvor der introduceres ny erhvervsregulering, som kræver omfattende fortolkninger og vejledninger, bør implementeringen være trinvis, så alene de allerstørste virksomheder omfattes fra starten, mens øvrige virksomheder bør omfattes i et forløb, der sikrer, at viden og erfaringer fra de største virksomheder kan udbredes. Dette svarer til det planlagte implementeringsforløb for CSDDD, hvor virksomheder med +5.000 ansatte omfattes fra begyndelsen med mulighed for en efterfølgende trinvis nedsættelse af ansatte-kriteriet.